

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global
Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/tm07032026>

Nature Descriptions and Similes in the Songs of the Saivite Saints (Saiva Kuravargal)

Satheeshkumar K*,

Assistant Professor, Department of Tamil, Sona College of Arts and Science, Salem - 636005. Mobile: 9791459099. Tamil Nadu, India.

*Correspondence: ksathishtamil@gmail.com, Tel: +919791459099

Article Info

Received on 22-Feb-2026, Revised on 25-Feb-2026, Accepted on 10-Mar-2026, Published on 11-Mar-2026

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the period from the 7th to the 9th century CE is considered the golden age of the Bhakti movement. The Saivite saints (Saiva Kuravargal) who lived during this era—Thirugnanasambanthar, Thirunavukkarasar, Sundaramurthy Nayanar, and Manikkavasagar—nurtured both the Tamil language and spirituality concurrently. In their hymns, nature does not merely serve as a backdrop; it acts as a treasury of similes that illustrate the supreme power of God, the yearning of the soul, and the values of Saiva Siddhanta.

This article explores in detail how the Sangam-era Ainthinai (five landscapes) traditions underwent a spiritual evolution in Bhakti literature and how the richness of the sacred shrines is explained through nature similes. Specifically, it analyzes subtle literary elements—such as the natural beauty of the Marutham (agricultural land), Kurinji (mountainous region), and Neithal (coastal region); the tradition of sending bees and doves as messengers in Agapporul (internal/love themes); and the comparison of rain to the grace of the Divine—through the lens of Immanuel Kant's aesthetic theories and Saivite philosophy. The primary objective of this research is to highlight how Bhakti literature transforms romantic love into a path of supreme bliss (Perinbam) and establishes the lofty concept of viewing nature as the physical manifestation of the Divine.

KEYWORDS: Saiva Kuravargal (Saivite Saints), Nature description, Simile technique, Agapporul tradition, Nayaka-Nayaki Bhavam (the lover-beloved relationship), Thevaram Tirumuraigal, Thiruvachagam, Saiva Siddhanta, Ainthinai (five landscapes) ethics.

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

சைவக் குரவர்கள் பாடல்களில் இயற்கை வருணனை உவமைகள்

*சதீஷ்குமார் க, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, சோனா கலை மற்றும் அறிவியல்
கல்லூரி,சேலம் -636005. தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு முதல் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலம் பக்தி இயக்கத்தின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்காலத்தில் வாழ்ந்த சைவக் குரவர்களான திருஞானசம்பந்தர், திருநாவுக்கரசர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் மற்றும் மாணிக்கவாசகர் ஆகியோர் தமிழ் மொழியையும் ஆன்மீகத்தையும் ஒருசேர வளர்த்தெடுத்தனர். இவர்களின் பாடல்களில் இயற்கை என்பது வெறும் பின்னணியாக மட்டும் அமையாமல், இறைவனின் பேராற்றலையும், ஆன்மாவின் வேட்கையையும், சைவ சித்தாந்த விழுமியங்களையும் விளக்கும் உவமைக் கருவூலமாகத் திகழ்கிறது.¹ இக்கட்டுரையானது, சங்க கால ஐந்திணை மரபுகள் பக்தி இலக்கியத்தில் எவ்வாறான ஆன்மீகப் பரிணாமத்தைப் பெற்றுள்ளன என்பதையும், இயற்கை உவமைகள் வாயிலாகத் திருத்தலங்களின் செழுமை எவ்வாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, மருதம், குறிஞ்சி, நெய்தல் ஆகிய நிலங்களின் இயற்கை எழில், அகப்பொருள் மரபில் வண்டு மற்றும் புறாவைத் தூது விடுதல், மற்றும் மழையை இறைவியின் கருணைக்கு உவமையாக்குதல் போன்ற நுட்பமான இலக்கியக் கூறுகள் இம்மானுவேல் காண்டின் அழகியல் கோட்பாடுகள் மற்றும் சைவ மெய்யியலின் பின்னணியில் பகுப்பாய்வு செய்யப்படுகின்றன.³ பக்தி இலக்கியமானது காதலைப் பேரின்பப் பாதையாக மாற்றி, இயற்கையை இறைவனின் திருமேனியாகக் கருதும் உயரிய நோக்கினை எவ்விதம் நிலைநாட்டுகிறது என்பதைப் புலப்படுத்துவதே இவ்வாய்வின் முதன்மை நோக்கமாகும்.²

முக்கியச் சொற்கள்: சைவ குரவர்கள், இயற்கை வருணனை, உவமை நயம், அகப்பொருள் மரபு, நாயக-நாயகி பாவம், தேவாரத் திருமுறைகள், திருவாசகம், சைவ சித்தாந்தம், ஐந்திணை நெறிகள்.

1. முன்னுரை: பக்தி இலக்கியத்தில் இயற்கை மற்றும் உவமையின் பங்கு

இயற்கையின் சூழலில் உள்ளம் களி பெய்தாத கவிஞனே இல்லை. காலந்தோறும் புலவர்கள் இயற்கையைத் தாம் உணர்ந்தவாறு வர்ணித்து வந்துள்ளனர். சங்கப் புலவர்கள் இயற்கையை இயற்கையாகப் பாடாமல், பாடலின் பின்புறமாகப் படைத்தளித்துள்ளனர்.¹ இம்மரபைத் தொடர்ந்து சைவக் குரவர்களும் இயற்கையைப் பின்புலமாகக் கொண்டு இறைவன் புகழ்பாடுகின்றனர். இயற்கைப் பின்னணியில் இறைவன் பெருமை பேசும் இலக்கிய மரபு தொல்காப்பியத்திலேயே தொடங்கிவிட்டாலும், சமய எழுச்சி காலமாகிய சைவக் குரவர்கள் காலத்தில் தான் இயற்கையின் பின்புலத்தில் இறைவன் புகழ் பாடும் இலக்கிய மரபு மலர்ந்து மணம் பரப்பத் தொடங்கியது.¹

சைவக் குரவர்கள் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று இன்னிசைத் தீம் பாடல்கள் பாடி ஈசனைப் பரவினர். அத்தலங்களின் நீர் வளத்தையும், நில வளத்தையும், பிற வளங்களையும் சிறப்பாக உவமை வழி வருணித்துள்ளனர். உவமைபெறும் இயற்கை வருணனை பாடலோடு இயையும் பாங்கு பொதுவாக இரு நிலைகளில் அமைகின்றது: 1. தல வருணனை, 2. அகப்பாட்டு மரபு.¹ இத்தகு உவமைகள் வெறும் அணிநலன்களாக மட்டும் அன்றி, இறைவனின் குணநலன்களை அடியவர்களின் உள்ளத்தில் பதிய வைக்கும் குறியீடுகளாகவும் செயல்படுகின்றன.

2. சங்க இலக்கிய மரபின் தொடர்ச்சியும் ஆன்மீக உருமாற்றமும்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டு என்பது ஒரு மாபெரும் சமய மற்றும் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் காலமாகக் கருதப்படுகிறது. இக்காலத்தில் தோன்றிய பக்தி இயக்கம், சங்க இலக்கியத்தின் அகப்பொருள் மரபுகளை ஒரு புதிய ஆன்மீகத் தளத்திற்கு மாற்றியது.² சங்க இலக்கியத்தில் தலைவன்-தலைவி காதலைப் பாடிய புலவர்கள், பக்தி இலக்கியத்தில் இறைவனைத் தலைவனாகவும், ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும் உருவகிக்கத் தொடங்கினர். இது 'நாயக-நாயகி பாவம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.²

தொல்காப்பியர் வகுத்த ஐந்திணை உரிப்பொருள்கள் பக்தி இலக்கியத்தில் எவ்வாறு ஆன்மீகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளன என்பது வியப்பிற்குரியது. குறிஞ்சி (புணர்தல்), முல்லை (இருத்தல்), மருதம் (ஊடல்), நெய்தல் (இரங்கல்), பாலை (பிரிதல்) ஆகிய ஐந்து நிலப்பரப்புகளும், அவற்றின் செயல்பாடுகளும் இறைவனை நோக்கிய ஆன்மாவின் பயணத்தோடு இணைக்கப்பட்டன.³ குறிப்பாகத் திருஞானசம்பந்தர் மற்றும் சுந்தரர் பாடல்களில் நிலப்பரப்புகளின் இயற்கை வருணனைகள் இறைவனின் அருளாட்சியின் செழுமையைப் பறைசாற்றுகின்றன.¹

3. தல வருணனைகளில் நிலம் சார்ந்த உவமைகள்

சைவக் குரவர்கள் நால்வர் பாடல்களிலும் தல வருணனையில் உவமைகளை ஆளும் நிலை காணப்படுகிறது. நானிலங்களையும் சார்ந்த தலங்கள் இவர்களால் பாடப் பெற்றுள்ளன.¹ இத்தலங்களைக் கற்போர் உணர்வில் பதியுமாறு படைக்க உவமைகள் பெரும் துணை செய்துள்ளன.

3.1 மருத நில வளமும் வேளாண் உவமைகளும்

மருத நிலங்களில் வயல் வருணனையே முதன்மை பெறுகின்றது. கதிர்முற்றிப் பொலிவு பெற்ற வயலும் அடர்த்தியாக வளர்ந்து செழித்து நிற்கும் வயலும் சைவக் குரவர் காட்சியில் படர்ந்துள்ளன என்று எண்ணுமாறு இவர்கள் கையாளும் உவமைகள் அமைந்துள்ளன.¹ வயலின் பொன்னிறத்திற்குப் பொன்னையே உவமையாக்குவது இவர்களின் பொதுவான மரபாகும்.

ஆசிரியர்	பாடல் வரி / உவமை	தலம் / குழல்
சம்பந்தர்	'பொன்னார் வயல் பூம் பகலி'	பகலி தலத்தின் வயல் வளம்

சுந்தரர்	'புலமெலா மண்டிப் பொன் விளைக்கும்'	திருப்புறம்பயம் தலத்தின் செழுமை
சம்பந்தர்	'செடியார் செந்நெல் திகழும் நறையூர்'	நறையூர் வயல்களின் அடர்த்தி
சுந்தரர்	'வங்கமலி கடல் சூழ், வயல் நாவலாகூரன்'	திருநாவலூர் வயல்களின் விரிவு

சுந்தரர் திருப்புறம்பயம் தலத்தைப் பாடும்போது, காவிரி ஆற்றின் சிறப்பைத் திருத்தலத்தின் செழுமையோடு இணைத்துப் பாடுகின்றார்: "கலமெலாங் கடல் மண்டு காவிரி நங்கையாடிய கங்கை நீர் புலமெலா மண்டிப் பொன் விளைக்கும் புறம்பயந் தொழப்போதுமே" ¹

இங்கு காவிரி நீர் பாய்ந்து விளையும் பயிர்கள் பொன்னாக உருவாக்கப்படுவது, அந்த நிலத்தின் பொருளாதார மற்றும் ஆன்மீகச் செழிப்பைக் காட்டுகிறது. வயல் வருணனைக்கு அடுத்த நிலையில் பொழில் வருணனை இடம்பெறுகின்றது. திருத்தினை நகரில் உள்ள பொழிலின் உயர்ச்சிக்குச் சுந்தரர் மலைச்சிகரத்தை உவமையாக எடுத்தாண்டுள்ளார்: "சிமய மார்க் பொழில் திருத்தணி நகர்".¹ தாவர வருணனைகளில் சண்பை நகரில் உள்ள தென்னை மரத்தின் விரியாத நறும்பாளைக்கு யானையின் மருப்பினை (தந்தம்) உவமையாக்குவது சம்பந்தரின் கவித்துவ மேன்மைக்குச் சான்றாகும்: "நலமார் வெள்ளை நாளிகேரம் விரியா நறும்பாளை சலம் ஆர் கரியின் மருப்புக் காட்டும் சண்பைநகராரே" ¹

இப்பாடலில் 'விரியா நறும்பாளை' என்ற பொருளை அடை கொடுத்துச் சுட்டி, அதற்கியைந்த உவமையாக யானையின் தந்தத்தை மெய்யும் உருவும் ஒருங்கே அமையுமாறு ஆண்டுள்ளார்.¹ விலங்கு வருணனைகளிலும் மருத நிலக் கருப்பொருட்களே ஆளப்பட்டுள்ளன. திருவாரூரைச் சுந்தர் வருணிக்கும்போது, "தினைத்தாள் அன்ன செங்கால் நாரை" என மரபு வழி நின்று தினைத்தாளை உவமையாக்குகின்றார்.¹ அதேபோல், திருவையாற்றினை அப்பர் வருணிக்கும்போது பன்றியின் குரலுக்கு இடியினை உவமையாக்குகின்றார்: "இடிகுரல் அன்னதோர் ஏனம்".¹

3.2 நெய்தல் நிலமும் கடலின் சீற்றமும்

நெய்தல் நிலத்து வருணனையில் உவமை கொடுத்து வருணிக்கப் பெறுவது கடலும் புன்னை மரமுமே ஆகும். கடல் அலைகளுக்கு உவமையாகச் சுந்தரர் மலையினையும் மேகத்தினையும் குறிப்பிடுகின்றார்.¹

இயற்கை உறுப்பு	உவமை	ஆசிரியர்
கடல் அலைகள்	மலைக்கு நிகரொப்பன	சுந்தரர்
கடல் அலைகள்	மழைக்கு (மேகம்) நிகரொப்பன	சுந்தரர்
புன்னை மரம்	பந்தல் போன்ற தோற்றம்	சம்பந்தர்

தாழைப் பூக்கள்	அன்னப் பறவைகள் அமர்ந்திருப்பது போன்ற தோற்றம்	சிறுபாணாற்றுப்படை/தேவாரம் 6
----------------	---	--------------------------------

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துப் பல்லவனிச்சரத்தில் புன்னை மரம் படர்ந்து நிற்பது பந்தல் இட்டது போல இருப்பதாகச் சம்பந்தர் குறிப்பிடுகின்றார்.¹ தாழைப் புதர்கள் வெண்மையான பூக்களைப் பூத்திருப்பது, அன்னப் பறவைகள் பல அங்கே அமர்ந்திருப்பது போன்ற காட்சியினைத் தருகிறது.⁶

3.3 குறிஞ்சி நில அருவிகளும் மலை எழிலும்

மலையும் மலை சார்ந்த பகுதிகளான திருப்பகுபதம், திருவிடைச்சூரம், திருக்குற்றாலம் ஆகிய தலங்கள் குறிஞ்சி நிலப் பகுதியைச் சார்ந்தவை. இத்தலங்களை வருணிக்கும் போது அருவியின் ஒலியும், குறிஞ்சி நிலக் கருப்பொருட்களான கிளியும் குரவ மலரும் உவமை பெற்றுள்ளன. அருவியின் இடி முழக்கம் போன்ற ஒலிக்குச் சம்பந்தர் 'பறை' மற்றும் 'மணமுழவு' ஆகியவற்றை ஒலி உவமையாகக் கொள்கின்றார்: "பறைபடு விளங்கருவி".¹ கார் காலத்தில் மலை உச்சியிலிருந்து விழும் அருவியின் வேகம் பாறைகளை மோதித் தகர்த்து மணலாக்குவதும், அந்த மணல் படுகை நிலமகளின் கூந்தல் நெளிவு போலக் காட்சியளிப்பதும் பக்தி இலக்கியங்களில் நயமுடன் விளக்கப்படுகின்றன.⁶

3.4 முல்லை மற்றும் பாலை நில வருணனைகள்

குறிஞ்சி மற்றும் முல்லை நிலங்களுக்கு இடையிலான பாழ் நிலப்பகுதியே பாலை ஆகும்.⁷ சுட்டெரிக்கும் வெயிலில் இரும்பு உலையில் காய்ந்த இரும்பைப் போலப் பாலை நிலத்து மணல் கொதிப்பதாக வருணனைகள் அமைகின்றன.⁶ முல்லை நிலத்தில் பசுமையான அவரைக் கொடிகள் பவளம் போல அரும்புகளைத் தோற்றுவிப்பதும், காந்தள் மலர்கள் கைவிரல்களை விரித்தது போலத் தோன்றுவதும் சைவக் குரவர்களின் பாடல்களில் இயற்கையை உயிர்ப்புடன் காட்டுகின்றன.⁶ சுந்தரர் முல்லை நிலத்துக் கொன்றை மலர் மாலையைச் சிவபெருமான் சூடியிருப்பதாகப் பாடி, இயற்கையையும் இறைவனையும் இணைக்கின்றார்.⁸

4. அகப்பொருள் மரபில் இயற்கை உவமைகள்

அகப்பொருளின் சுவடு பதியாத இலக்கிய வகை தமிழில் இல்லை. பக்தி இலக்கியங்களில் அகப்பொருள் மரபின் தாக்கம் மிகவும் அழுத்தமாக அமைந்துள்ளது.¹ இறைவனைத் தலைவனாகவும் அடியவரைத் தலைவியாகவும் கொள்ளும் இம்முறை, ஆன்மாவின் ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்தப் பெரிதும் உதவுகிறது.

4.1 தூது விடுதலும் பறவைகளின் விளிப்பும்

விளித்துக் கூறும் இலக்கிய மரபு அகப்பொருளுக்கே உரிய சிறப்பம்சமாகும். சைவக் குரவர்களுள் சம்பந்தரும் மாணிக்கவாசகரும் இம்மரபினைத் தம் பாடல்களில் செழுமையாகக் கையாண்டுள்ளனர். சம்பந்தர் வண்டையும் புறாவையும் விளித்துப் பாட, மாணிக்கவாசகர் கிளியை

விளித்துப் பாடுகின்றார்.¹

- **வண்டு தூது:** சம்பந்தர் பாடல்களில் தலைவி, தலைவனான ஈசனை அடைய வாடும்போது, தன் நிலையைத் தலைவனிடம் கூற வண்டினைத் தூது அனுப்புகின்றாள். வண்டை அழைக்கும்போது அதன் ஒலிக்கு வெண்மையான கடல் திரையின் ஒலியை உவமையாக்குகின்றார்.¹ வண்டின் ரீங்காரம் இறைவனின் பிரணவ ஒலியோடு சில இடங்களில் ஒப்புமைப்படுத்தப்படுகிறது.
- **புறா தூது:** வண்டிடம் தூது விட்டு ஏமாற்றமடைந்த தலைவி, பின்னர் புறாவைத் தூது விடுகின்றாள். புறாவின் அழகையும் காலின் வண்ணத்தையும் கண்டு வியக்கும் தலைவி, அதன் உடல் நிறத்திற்குக் கார் மேகத்தையும், கால்களுக்குப் பவளத்தையும் உவமையாக்குகின்றாள்: "காராரும் செழு நிறத்துப் பவளக்காற் கபோதங்காள்".¹
- **கிளி தூது:** மாணிக்கவாசகர் பாடல்களில் தலைவி கிளியைத் தூது விடுகின்றாள். இறைவனின் தசாங்கங்களைக் கிளியின் வாயால் கேட்டுத் தலைவி இன்ப வெள்ளத்தில் திளைக்கின்றாள். கிளியின் வாய்க்கு முருக்கம்பூவையும் (கிஞ்சுகம்), அதன் மொழிக்குத் தேனையும் பாலையும் உவமைப்படுத்துகின்றார்.¹

4.2 தலைவியின் மன உணர்வுகளும் இயற்கை மாற்றங்களும்

சம்பந்தர் தேவாரத்தில் தலைவியின் மன உணர்வுகள் எவ்வாறு இயற்கையோடும் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவங்களோடும் இணைந்து வெளிப்படுகின்றன என்பது மிக முக்கியமானது.² பலி தேர்ந்து வரும் தலைவனின் கோலத்தைக் கண்டு வியக்கும் தலைவி, அவனது பிரிவால் வருந்துதல், தோழியிடம் முறையிடுதல் போன்ற நிலைகள் பாடப்படுகின்றன. இங்குத் தோழி என்பவள் வெறும் உயிர்த்தோழி மட்டுமல்லாது, ஆன்மாவை இறைவனிடம் வழிநடத்தும் 'ஆச்சார்ய' அல்லது 'குரு'வின் அடையாளமாகப் பரிணாமம் பெற்றுள்ளாள்.³

தலைவியின் பிரிவாற்றாமையை விளக்க, இயற்கையில் நிகழும் வாட்டம் உவமையாக்கப்படுகிறது. பூக்கள் வாடுவதும், நீர் வற்றுவதும் தலைவியின் மெலிந்த உடல் நிலைக்கு ஒப்பாகக் காட்டப்படுகின்றன.² இப்பரிமாணம் வெறும் லௌகீகக் காதல் அல்லாது, ஆன்மா இறைவனை அடையத் துடிக்கும் 'பக்தி' என்ற மேலான உணர்வை இயற்கை வழியாக நமக்குப் புகட்டுகிறது.

5. பாவை பாடல்களில் மழையும் இறைவியின் அருளும்

மாணிக்கவாசகர் அருளிய 'திருவெம்பாவை' பாடல்களில் இயற்கையைப் புனைவதில் தனிப்பட்ட பாங்கு காணப்படுகிறது.¹ குறிப்பாக மழை பெய்யும் காட்சியைப் புனையும்போது, அதனை இறைவியின் திருத்தோற்றத்தோடு ஒப்பிடும் நயம் ஈடு இணையற்றது.

மழை பொழிவதற்கு முன்னதான வானிலையில் நிகழும் மாற்றங்கள் அனைத்தும் இறைவியின் உடலுறுப்புகளாக உருவகிக்கப்படுகின்றன ¹:

1. **வானவில்:** மழையோடு தோன்றும் ஏழு வர்ணங்களைக் கொண்ட வானவில், அம்மையின் அழகான வளைந்த புருவமாகத் தோன்றுகிறது.
2. **கார்மேகம்:** திரண்டு எழுந்து கறுத்து நிற்கும் மேகம், அம்மையின் திருமேனி போலக் காட்சி அளிக்கிறது.
3. **மின்னல்:** கார்மேகத்தில் தோன்றும் மின்னல், அம்மையின் அழகான மெல்லிடைக்கு உவமையாக்கப்படுகிறது.
4. **இடியோசை:** மின்னலுக்குப் பின் எழும் பலத்த இடியோசை, அம்மையின் காற்சிலம்பிலிருந்து எழும் ஓசையாக உருவகிக்கப்படுகிறது.
5. **மழை:** இறுதியில் பெய்யும் மழை, அடியவர்களுக்கு இறைவன் பொழியும் 'அருள் மழை'யாகக் கொள்ளப்படுகிறது.¹

இத்தகைய வருணனைகள் இயற்கையை ஒரு ஜடப்பொருளாகப் பார்க்காமல், அதன் ஒவ்வொரு அசைவிலும் இறைச் சக்தியைத் தரிசிக்கும் ஒரு நிலையை நமக்குத் தோற்றுவிக்கின்றன. மழையைப் பற்றிப் பாடுவது பாலை நிலத்துக்கே உரிய தனிக்கூறாக இருந்தாலும், மாணிக்கவாசகர் அதனைத் தன் பாடல்களில் ஆன்மீக மழையாக உருமாற்றியுள்ளார்.¹

6. அழகியல் மற்றும் தத்துவப் பின்னணி

சைவக் குரவர்களின் இயற்கை வருணனைகளை வெறும் கவிதை நயமாக மட்டும் பார்க்காமல், அவற்றின் பின்னணியில் உள்ள தத்துவ மற்றும் அழகியல் கோட்பாடுகளை ஆராய்வது அவசியம்.

6.1 இம்மானுவேல் காண்டின் அழகியல் கோட்பாடும் திருநாவுக்கரசரும்

திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் இயற்கை அழகினை இம்மானுவேல் காண்டின் அழகியல் கோட்பாடு அடிப்படையில் ஆராயும்போது பல புதிய உண்மைகள் புலப்படுகின்றன.⁴ தேவாரப் பாடல்களில் அடியார்கள் இறைவனை ஐம்பூத வடிவினனாகப் பார்க்கின்றனர். உயிரினங்கள் வாழ்வதற்குத் தேவையான சூரிய ஒளி, நீர், காற்று ஆகியவை இறைவனின் கருணையால் கிடைக்கின்றன.⁴ இயற்கையின் பிரம்மாண்டமான தோற்றங்களைக் காணும்போது ஏற்படும் 'உன்னதம்' (Sublime) என்ற உணர்வு, இறைவனின் பேராற்றலை அடியவர்கள் உணர்வதற்குக் காரணமாகிறது. திருத்தலங்களைச் சூழ்ந்திருக்கும் நதி, வயல்வெளிகள், பழ மரங்கள், வளமான சோலைகள் ஆகியவற்றைத் திருநாவுக்கரசர் வருணிக்கும்போது, இயற்கைக்கும் உயிரினங்களுக்கும் இடையிலான பிரிக்க முடியாத தொடர்பை வலியுறுத்துகிறார்.⁴ நிலா, முகத்திற்கும் முறுவலுக்கும் உவமையாக்கப்படுவது, இயற்கையின் மென்மையை இறைவனின் புன்னகையோடு இணைக்கிறது.⁹

6.2 காளிதாசனின் இயற்கை அணுகுமுறை: ஒரு ஒப்பீடு

சமஸ்கிருதக் கவிஞர் காளிதாசனின் இயற்கை வருணனைகளும் சைவக் குரவர்களின்

வருணனைகளும் ஒரு புள்ளியில் இணைகின்றன. இயற்கை என்பது நுகர்வுக்கான ஒரு கருவி மட்டுமல்ல, அது நம் வாழ்வோடு இணைந்த ஒரு அங்கமாகும்.¹⁰ காளிதாசன் எவ்வாறு செடிகளையும் கொடிகளையும் ஒரு சகோதர மனப்பான்மையோடு பார்க்கிறாரோ, அவ்வாறே சைவக் குரவர்களும் இயற்கையை இறைவனின் திருமேனியாகவே வணங்குகின்றனர். நவீனகால 'நிலையான வளர்ச்சி' (Sustainable Development) என்ற கொள்கைக்கு முன்னோடியாக, இயற்கையை மதித்து அதனுடன் இணக்கமாக வாழும் முறை இப்பாடல்களில் பொதிந்துள்ளன.¹⁰ ஆன்மீகப் பார்வையில் இயற்கை என்பது வெறும் பயன்பாட்டுப் பொருள் அல்ல, அது பரஸ்பரம் அன்பு செலுத்தும் ஒரு உயிர் வெளியாகும்.¹⁰

6.3 சைவ சித்தாந்த விழுமியங்கள்

சைவ சித்தாந்தத்தின் முப்பொருள் உண்மைகளான பதி-பசு-பாசம் ஆகியவற்றை இயற்கை உவமைகள் வழியாக எளிமையாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.³

- **பதி (இறைவன்):** சூரியனைப் போல ஒளியையும், மேகத்தைப் போல அருளையும் பொழிபவன்.
- **பசு (ஆன்மா):** சூரிய ஒளியைக் கண்டு மலரும் தாமரை மொட்டைப் போல, இறைவனின் அருளைக் கண்டு மலரும் தன்மையுடையது.
- **பாசம் (தளைகள்):** ஆன்மாவின் அறிவை மறைக்கும் இருள் அல்லது கடலின் அலைகளைப் போன்றது.

இறைவனின் திருவருள் எவ்வாறு உயிர்களை மீட்டெடுக்கிறது என்பதை விளக்க 'இருள் நீங்கி ஒளி வருதல்' அல்லது 'வாடிய பயிருக்கு மழை பெய்தல்' போன்ற இயற்கை மாற்றங்கள் சிறந்த உவமைகளாகப் பயன்படுகின்றன.³

7. சைவக் குரவர்கள் பாடல்களில் இடம்பெறும் பிற இயற்கை உவமைகள்

சைவக் குரவர்கள் தம் பாடல்களில் செடிகள், கொடிகள், பூக்கள் மற்றும் விலங்குகளை உவமையாக்கப் பயன்படுத்திய விதம் அவர்களின் கூர்ந்த நோக்கினைக் காட்டுகிறது.

உவமைப் பொருள்	ஒப்பிடப்படும் இறை உறுப்பு/தன்மை	ஆசிரியர்
கொன்றை மலர்	இறைவனின் திருமுடி அலங்காரம்	சுந்தரர் ⁸
தாமரை மலர்	இறைவனின் முகம் / திருவடி	சம்பந்தர் ¹
குவளை மலர்	இறைவியின் கண்கள்	சம்பந்தர் ¹
பனை நுங்கு / முத்து	மேனிப் பொலிவு	அப்பர் ⁹
நீர்க்குமிழி	உடல் நிலையாமை	அப்பர் ⁹

தாமரையின் வண்ணத்திற்குச் சம்பந்தர் எரியையும் (நெருப்பு), சுந்தர் பொன் திரளையும் உவமையாகக் குறிப்பிடுகின்றனர்.¹ திருவர்த்த மானீச்சரத்தில் குவளை மலர்ந்த நிலைக்குக்

கண்களைச் சம்பந்தர் மரபு வழி நின்று உவமையாக்குகின்றார்: "கயல் வளாவிய கழனிக்குருநிறக் குவளை கண்மலரும் வயல் வளாவிய புகவூர் வர்த்தமானீச்சரத்தாரே".¹

இயற்கையை வெறும் அழகாக மட்டும் பார்க்காமல், மனித உடலின் நிலையாமையை விளக்க 'நீர்க்குமிழி'யையும், தூய்மையை விளக்க 'முத்தையு'ம் உவமையாக்குவது அப்பரின் பாடல்களில் காணும் சிறப்பு.⁹ பூந்தாதுக்களைப் பூசுதல், குங்கும சந்தனத்தால் எழுதுதல் போன்ற இயற்கையின் வண்ண மாற்றங்கள் இறைவனின் மேனியில் நிகழும் அழகியலாகப் புணையப்பட்டுள்ளன.⁹

8. மாணிக்கவாசகரின் 'அழுது அடியடைந்த அன்பர்' பண்பும் இயற்கையும்

மாணிக்கவாசகரின் வாழ்வில் நிகழ்ந்த ஆன்மீக மாற்றங்கள் திருவாசகத்தில் இயற்கை உவமைகள் வாயிலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன.³ அவர் தன்னை ஒரு வாடிய பயிராகவும், இறைவனைப் பொழியும் அருண்மழையாகவும் உருவாக்கிறார். அவரது கண்ணீர் என்பது வெறும் துன்பத்தின் வெளிப்பாடல்ல, அது இறைவனைக் கண்டு அடைந்த ஆனந்தத்தின் பெருக்காகும். இக்கண்ணீர் மழையினையும் அருவியினையும் போன்று ஆன்மாவைக் கழுவித் தூய்மைப்படுத்துகிறது.³

திருவாசகத்தில் பொதிந்துள்ள அறிவியல் உண்மைகளும் இயற்கைப் புனைவுகளும் மாணிக்கவாசகரின் மேதமையைப் புலப்படுத்துகின்றன. பூமி உருண்டை, அண்டப் பகுதியின் அமைப்பு போன்றவற்றை அவர் இயற்கையோடு இணைத்துப் பாடியுள்ள விதம் இன்றைய காலத்திற்கும் பொருத்தமுடையதாக உள்ளது.³

9. சைவக் குரவர் பாடல்களில் இயற்கை வருணனைகளின் சமூகத் தாக்கம்

இப்பாடல்கள் வெறும் இலக்கியச் சுவைக்காக மட்டும் பாடப்படவில்லை; அவை அக்காலச் சமூகத்தில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. திருத்தலங்களின் இயற்கை எழிலை வர்ணிப்பதன் மூலம், மக்கள் அந்த ஊர்களின் மீது பற்றுக்கொள்ளவும், அங்கிருக்கும் இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாக்கவும் ஊக்கமளிக்கப்பட்டனர்.² மருத நிலத்தின் செழிப்பைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்துவதன் மூலம் வேளாண்மைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டது. அதேபோல், நீர் நிலைகளைப் போற்றிப் பாடியது நீர்வள மேலாண்மையின் அவசியத்தை உணர்த்தியது.⁴

சைவ இலக்கியங்கள் காட்டிய இயற்கை வழிபாட்டு முறை, மனிதனுக்கும் இயற்கைக்குமான உறவைப் புனிதமானதாக மாற்றியது. இது பிற்காலத்தில் தமிழ் மண்ணில் மரம், செடி, கொடி மற்றும் விலங்குகளைத் தெய்வமாகக் கருதும் பண்பாட்டை மேலும் வலுப்படுத்தியது.¹⁰

10. முடிவுரை

சைவக் குரவர்கள் இயற்கையைப் பின்னணியாகக் கொண்டு உவமைகளைக் கையாண்ட விதம், தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு புதிய அழகியலைத் தோற்றுவித்தது. இவர்களின் பாடல்களில் இயற்கை என்பது இறைவனை அடைவதற்கான ஒரு கருவியாக மட்டுமன்றி, இறைவனின் வெளிப்பாடாகவும் திகழ்கின்றது.¹

தல வருணனைகளில் மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி நிலங்களின் செழுமை உவமை வழி நின்று அந்தந்த

ஊர்களின் சிறப்பைப் பறைசாற்றுகிறது. அகப்பாட்டு மரபில் பறவைகளும் வண்டுகளும் ஆன்மாவின் தூதுவர்களாக மாறி, ஆன்மீகக் காதலைப் புலப்படுத்துகின்றன.¹ பாலை பாடல்களில் மழையும் மின்னலும் இறைவியின் அருளாற்றலாக உருவகிக்கப்படுகின்றன.

சைவக் குரவர்களின் இத்தகு இயற்கை வருணனைகள், மனிதன் இயற்கையிலிருந்து தனித்து வாழ்பவன் அல்லன், அவன் இயற்கையின் ஒரு பகுதி என்பதையும், இயற்கையைப் போற்றுவது என்பது இறைவனைப் போற்றுவதே என்பதையும் நமக்கு உணர்த்துகின்றன.⁴ இப்பாடல்களைப் பயில்வதன் மூலம் தமிழின் கவித்துவச் சிறப்பையும், சைவ சித்தாந்தத்தின் ஆழத்தையும், இயற்கையை நேசிக்கும் உன்னதப் பண்பையும் நாம் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். சைவத் திருமுறைகள் என்பவை வெறும் பக்திப் பாடல்கள் மட்டுமல்ல; அவை காலத்தால் அழியாத இயற்கை உவமைகளின் கருவூலங்களாகும்.¹

Works cited

1. (PDF) சம்பந்தர் தேவாரத்தில் அகப்பொருள் மரபுகளும் ..., accessed March 11, 2026, https://www.researchgate.net/publication/400714252_campantar_tavarattil_akapporul_marapukalu_m_talaiviyin_mana_unarvukalum_Sambandar_Agapporul_Traditions_and_the_Emotions_of_the_Heroine_in_Thevaram
2. Vol. 5 No. 01 (2026): Siddhanta Values and Agapporul Traditions in ..., accessed March 11, 2026, <https://ngmtamil.in/kalanjyam-tamil/index.php/kalanjyam/issue/view/21>
3. Nature in Thirunavakkarasar's Thevaram [திருநாவுக்கரசர் ..., accessed March 11, 2026, <https://www.mjsshonline.com/index.php/journal/article/view/66>
4. Volume - 7, Special Issue -2, February 2025 - IJTLLS, accessed March 11, 2026, <https://ijtlls.com/volume-7-special-issue-2-february-2025.html>
5. 6.3 நில வருணனை | தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம் TAMIL VIRTUAL ACADEMY, accessed March 11, 2026, <https://www.tamilvu.org/ta/courses-degree-d011-d0113-html-d0113663-18941>
6. பாலை (திணை) - தமிழ் விக்சிப்பீடியா, accessed March 11, 2026, [https://ta.wikipedia.org/wiki/%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B2%E0%AF%88_\(%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%A3%E0%AF%88\)](https://ta.wikipedia.org/wiki/%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B2%E0%AF%88_(%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%A3%E0%AF%88))
7. “மூவர் தேவாரத்தில் இயற்கை” பேராசிரியர் முனைவர் ச. மகாதேவன், எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.ஹெச்.டி. தமிழ்த்துறைத் தலைவர் - உலகத்தமிழ், accessed March 11, 2026, http://katuraitamil.blogspot.com/2013/02/blog-post_6116.html
8. ஆகஸ்ட் 2017 - திருத்தம் பொன்.சரவணன், accessed March 11, 2026, <http://thiruththam.blogspot.com/2017/08/>
9. KĀLIDĀSA ON RELATION AND CONDUCT TO NATURE AS DEPICTED IN THE SIMILES OF RAGHUBAMŚAM - CSU Open Journals, accessed March 11, 2026, <https://journals.calstate.edu/jet/article/view/2377/2150>